

F. t. l. vedr. Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

lesskabet og EFTA-landene på områderne omfattet af aftalen.

Endelig nedsættes der et rådgivende EØS-udvalg bestående af et lige antal medlemmer af EF's Økonomiske og Sociale Udvalg og medlemmer af Det Rådgivende EFTA-udvalg.

Aftalen indeholder regler for beslutningsproceduren, ensartethed, tilsynsprocedure, bilæggelse af tvister og beskyttelsesforanstaltninger.

EFTA-landene skal oprette en uafhængig tilsynsmyndighed, EFTA-Tilsynsmyndigheden, og indføre tilsyns- og kontrolprocedurer svarende til dem, der findes i Fællesskabet. EFTA-Tilsynsmyndigheden på den ene side og EF-Kommissionen på den anden side fører tilsyn med, at aftalens forpligtelser overholdes. EFTA-landene opretter endvidere en domstol, EFTA-Domstolen. Denne har navnlig kompetence med hensyn til sager vedrørende tilsynsproceduren, hvad angår EFTA-lande, klager over beslutninger på konkurrenceområdet truffet af EFTA-Tilsynsmyndigheden og bilæggelse af tvister mellem to eller flere EFTA-lande.

Aftalen bestemmer også, at EFTA-landene skal oprette en finansieringsmekanisme til at bidrage til at mindske de økonomiske og sociale skævheder mellem regionerne. Finansieringsordningen, der omfatter rentegodtgørelse i forbindelse med lån og direkte tilskud, finansieres af EFTA-landene. Det samlede lånebeløb, hvortil der i perioden fra 1993 til og med 1997 kan ydes rentegodtgørelse, er fastsat til 1,5 mia. ECU, mens der for samme periode kan ydes direkte tilskud for i alt 500 mio. ECU. Støtten ydes til fordel for projekter i Grækenland, Irland (øen), Portugal og visse regioner i Spanien.

Det fastslås i forbindelse med de almindelige og afsluttende bestemmelser, at aftalens bestemmelser ikke er til hinder for samarbejde inden for rammerne af det nordiske samarbejde, i den udstrækning et sådant samarbejde ikke hæmmer aftalens rette funktion.

3. Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde træder i kraft den 1. januar 1993 forudsat, at alle kontraherende parter har deponeret deres ratifikations- eller godkendelsesinstrumenter inden dette tidspunkt. Er dette ikke tilfældet, træder aftalen i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste ratifikation. Sidste frist for ratifikation er den 30. juni 1993. Efter dette tidspunkt indkalder de kontraherende parter en diplomatisk konference for at undersøge situationen.

4. De ovenfor omtalte aftaler i form af brevvekslinger om landbrugsordninger mellem EF og hen-

holdsvis Finland, Island, Norge, Schweiz, Sverige og Østrig, er en del af balancen i resultaterne af EØS-forhandlingerne og et væsentligt element for Fællesskabets godkendelse af EØS-aftalen. Aftalerne omhandler gensidige toldkontingenter med nultoldsats eller med reduceret importafgift for en række landbrugsvarer, herunder visse typer ost, frugt- og grønsagssaft, vin og spirituosa, svine- og oksekød. Endvidere afskaffes eller reduceres tolden for import fra EF af visse planter, blomster, grønsager, frugter, nødder og alkoholtyper, mens Fællesskabet reducerer eller eliminerer afgifter for importen af visse landbrugsprodukter. EFTA-landenes koncessioner er fortrinsvis givet i relation til landbrugsprodukter af særlig interesse for Irland, Grækenland, Portugal og Spanien (de såkaldte kohesionslande). De af lempelserne omfattede landbrugsvarer fremgår af de enkelte aftaler, der tillige indeholder regler for oprindelse.

Også aftalerne i form af brevvekslinger om fiskeri mellem EF og henholdsvis Island, Norge og Sverige, er en del af balancen i resultaterne af EØS-forhandlingerne og et væsentligt element for Fællesskabets godkendelse af EØS-aftalen.

Aftalen mellem EF og Island indrømmer Fællesskabet fiskerimuligheder i Islands økonomiske zone til gengæld for en kvote lodde fra EF, der vil blive tildelt i henhold til EF's fiskeriaftale med Danmark og Grønlands landsstyre.

Aftalen mellem EF og Norge forpligter Norge til fra 1993 at konsolidere Fællesskabets årlige kvote af norsk polartorsk, der i 1991 udgjorde 2,14% af den totale tilladte fangstmængde, til 2,9%. Norge erklærer samtidig at være fuldt besluttet på gennem passende og effektive forvaltningsforanstaltninger at søge at etablere en vedvarende total tilladt fangstmængde af polartorsk svarende til det historiske gennemsnit. Norge forpligter sig desuden til at tildele EF supplerende kvoter norsk polartorsk, der efter intern EF-beslutning vil blive tildelt kohesionslandene. Endvidere fortsætter Norge med at tildele EF en supplerende kvote rødfisk.

I henhold til aftalen mellem EF og Sverige forpligter Sverige sig til fortsat at give EF adgang til at fiske visse mængder torsk og sild i den svenske fiskerizone i Østersøen ud over de som led i fiskeriaftalen mellem Sverige og EF årligt aftalte mængder.

De ovenfor nævnte transitafalter med henholdsvis Schweiz og Østrig, der ligeledes er en del af balancen i resultaterne af EØS-forhandlingerne, omfatter trafikken med jernbane og ad landevej gennem de to lande. Aftalerne, der er indgået for en periode af 12 år, indebærer under hensyntagen til de særlige miljøproblemer i Alpelandene en udbygning af jernba-